

Протокол

№

гр. София, 13.04.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 13.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова-Десподска

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **14003** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именно повикване и след спазване на разпоредбата на чл. 142, ал.1 от ГПК в 14.30 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Х. Д. М. – редовно уведомен, не се явява лично, представлява се от адв. Д., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия /КРДОПБГДСРСБНА/ – редовно уведомен, представлява се от юрк. М. А. и Д. Т., началник отдел „Правно-административен“ в КРДОПБГДСРСБНА.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

АДВ. Д.: Водим допуснати ни свидетел и моля да бъде разпитан.

Д. Т.: Да се разпита свидетелят.

В залата се въведе воденият свидетел.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към събиране на допуснатите гласни доказателствени средства.

СНЕМА самоличността на свидетеля:

М. И. М., ЕГН [ЕГН] – 63 годишен, неосъждан, без дела и родство със страните.

ПРЕДУПРЕДЕН за наказателната отговорност, която носи по реда на чл. 290, ал. 1 от НК.

ОБЕЩА да каже истината.

Въпрос на адв. Д.: Къде работехте преди демократичните промени в България?

СВИДЕТЕЛЯТ: Винаги съм работил в Министерство на вътрешните работи и по-точно II главно управление – Контраразузнаване.

Въпрос на адв. Д.: По това време познавахте ли д-р Х. М.?

СВИДЕТЕЛЯТ: Не мога да кажа точно годината, в която се запознахме. Запознах се с него, във връзка със здравословен мой проблем. Имах стари травми на коленете и той ме излекува и в процес на контактите ни се сблизихме. По това време работих по проблемите на бивша Ю.. Разбрах, че д-р М. е роден в С. и има много роднини в бивша Ю., но това не беше толкова важно. Важното беше, че имаше афинитет към проблемите на политиката на бивша Ю. спрямо България.

Въпрос на адв. Д.: Регистрирал ли сте д-р М. като някакъв вид сътрудник на Държавна сигурност тогава?

СВИДЕТЕЛЯТ: Да.

Въпрос на адв. Д.: В този процес той давал ли е съгласие за това, изразявал ли е желание и знаел ли е изобщо, че е регистриран като сътрудник, и докладвал ли ви е писмено или по някакъв друг начин в това си качество?

СВИДЕТЕЛЯТ: Не му е задаван въпрос дали е съгласен. Д-р М. е от стар комитски род и такъв човек не може да бъде вербуван на прав текст. В разговорите си с него той даваше изключително точни анализи на обстановката в бивша Ю., за политиката, която се провежда в момента и за бъдещи прогнози и е факт, че тези прогнози се сбъднаха. Той притежава изключително аналитичен ум с афинитет към проблемите на нашите съседни държави.

Въпрос на адв. Д.: Разговорите, в които той споделяше това под каква форма бяха?

СВИДЕТЕЛЯТ: Разговорите бяха абсолютно приятелски. Това са така наречените „провеждане на разузнавателна беседа“ казано на оперативен жаргон. По този начин аз получавах от него информация, която беше ценна за България. Той споделяше тези свои виждания с всички свои познати, с които е контактувал, но едно е да разговаряш на маса и да споделяш своите виждания, а друго да ги споделиш с човек като мен, защото чрез мен тази информация стигаше до държавното ръководство за взимане на държавни решения по проблемите на Б. регион.

Въпрос на адв. Д.: Той знаеше ли за това?

СВИДЕТЕЛЯТ: Не. Никога не съм му предлагал сътрудничество и никога не сме говорили за това, че той се задължава по някакъв начин да събира и споделя информация, която да се анализира.

Въпрос на адв. Д.: Давал ли е някога съгласие да бъде такъв?

СВИДЕТЕЛЯТ: Не е давал съгласие, но не съм го и питал.

Въпрос на адв. Д.: Изразявал ли е желание от своя страна и знаел ли е въобще, че той е регистриран като такъв?

СВИДЕТЕЛЯТ: Не знаеше, че е регистриран като такъв и не е изразявал желание. Той идваше при мен като съмишленик и човек, който е съпричастен към проблемите, които го вълнуват. И на двата ни беше приятно да водим тези разговори. Балканските

проблеми на мен са ми като хоби, а не просто като служебно задължение. Но аз мога да оценя оперативния момент в неговите разсъждения.

Въпрос на Д. Т.: По принцип по какъв начин взимате съгласие от лицата, които искахте да привлечете по онова време?

СВИДЕТЕЛЯТ: Имаше инструкция за оперативния отчет и там беше указано точно как се привличат. Има най-различни начини. Може с постепенно привличане, може направо при първия контакт, след като си изучил лицето. Но такова нещо при д-р М. нямаше.

Въпрос на Д. Т.: Да разбирам ли, че по онова време не е било задължително да вземете съгласие?

СВИДЕТЕЛЯТ: Да, но беше задължително да се регистрира оперативният източник.

Въпрос на Д. Т.: Имаше ли различни категории на тези сътрудници по онова време?

СВИДЕТЕЛЯТ: Това бяха агентите, съдържатели на явочни квартири и доверени лица, които бяха инцидентни случаи за конкретен случай.

Въпрос на Д. Т.: А д-р М. като какъв беше регистриран?

СВИДЕТЕЛЯТ: Като агент.

Въпрос на Д. Т.: При срещите си със секретни сътрудници беше ли задължително те писмено да описват информацията, която дават?

СВИДЕТЕЛЯТ: Не. Пишеха сведения хората, на които се предлагаше в директен и прав текст да си изберат псевдоними и за хора, които са наясно със своето отношение агент – оперативен работник, но пак не е задължително.

Въпрос на Д. Т.: Тези приятелски разговори с д-р М., както ги нарекохте, след това информацията, която получавахте Вие описвахте ли я в писмен вид?

СВИДЕТЕЛЯТ: Да, под формата на рапорт и точно за това е вписването, за да не си пише името на източника в тези рапорти, а да бъде под псевдоним.

Въпрос на Д. Т.: Подписът, положен на документите от л.29 до л.32 по делото Ваш ли е?

СВИДЕТЕЛЯТ: Да.

Въпрос на Д. Т.: Рапорт за извършена проверка находящ се от л.33 до л.34 от Вас ли е подписан?

СВИДЕТЕЛЯТ: Да. Това са стандартни документи, които са фиксирани точно какво трябва да съдържат.

Въпрос на Д. Т.: Регистрационната бланка на л.35 от делото от Вас ли е подписана?

СВИДЕТЕЛЯТ: Да.

Въпрос на Д. Т.: Каква беше идеята на тази регистрационна бланка, помните ли?

СВИДЕТЕЛЯТ: За да се прикрие източникът. Както виждате не случайно част от материалите където са имената са написани на ръка от мен. Материалите минават през машинописно бюро.

Въпрос на Д. Т.: Подписът на л.46 Ваш ли е?

СВИДЕТЕЛЯТ: Да.

Въпрос на Д. Т.: Подписът на л.50 Ваш ли е?

СВИДЕТЕЛЯТ: Да.

Въпрос на Д. Т.: Р. на л.54 от Вас ли е подписан?

СВИДЕТЕЛЯТ: Да.

Въпрос на Д. Т.: Р. от л.61 до л.69 от Вас ли е подписан?

СВИДЕТЕЛЯТ: Да.

Въпрос на Д. Т.: Това, което Вие обективирате в тези стандартни документи, както ги

нарекохте, беше ли скрепено със санкция на по-висшестоящ от Вас служител?

СВИДЕТЕЛЯТ: Да, разбира се. Такъв беше редът. Беше ми разпоредено от ръководството. В онези години когато всичко се планираше, във всяка служба, всеки отдел и структура се предвиждаха определен брой лица за вербуване за годината така че, ако отпадне някой агент би трябвало на негово място да се вербува друг. Трябва да се придържаш към конкретни цифри.

Въпрос на адв. Д.: Вие ли избрахте псевдонима?

СВИДЕТЕЛЯТ: Да, аз избрах псевдонима на д-р М.. Псевдонимът е името на циклопа лечител в гръцката митология, тъй като д-р М. е лекар.

Въпрос на адв. Д.: Означава ли, че всеки един от щатните служители са имали определен норматив от хора, които трябва да вербуват и това е една от причините да го докладват?

СВИДЕТЕЛЯТ: Нямаме норматив, но трябваше да има достатъчно така нареченото оперативно стопанство, за да покриваш информационно изискванията на службата. Може да имаш един или двама агенти, но те да са абсолютно стойностни и да дават информация.

Въпрос на Д. Т.: Информацията, която е предоставял д-р М. е била от оперативен характер така ли?

СВИДЕТЕЛЯТ: Той беше стойностен оперативен източник и информацията, която даваше беше от оперативен характер, но най-вече аналитичен. Мисля, че няма да намерите информация за нито едно лице, друг човек за когото той да е казал: „този е такъв“ или „правил е това и това“ е т.н. Ние сме го изучавали този човек.

СЪДЪТ освободи свидетеля.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Поддържаме искането за спиране на производството по делото, с оглед наличието на образувано тълкувателно дело № 9 от 2019 г. на ВАС и молим на основание чл.229, ал.1, т.4 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК настоящото производство да бъде спряно.

СЪДЪТ, като взе предвид изявлението на страните по делото и като съобрази направеното от същите искане по реда на чл.229, ал.1, т.4 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК счита същото за основателно, с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА производството по адм. дело № 14003 от 2019 г., III отделение, 70 състав на АССГ до приключване на тълкувателно дело № 9 от 2019 г. на ВАС.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС на РБ в 7-дневен срок от днес.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14.50 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР:

